

Arap Yöneticileri, Tüm Küstahlıklarıyla Körfez'deki Amerikan Askeri Üslerinin Varlığını Savunuyorlar!

Haber:

Birleşik Arap Emirlikleri Devlet Başkanı Muhammed bin Zayed El Nahyan, Katar'ın güvenliğini ve emniyetini tehdit eden her türlü saldırıyı reddettiklerini açıkladı. Bu açıklama, İran'ın el Udeyd Hava Üssü'nü hedef alan saldırının ardından Katar Emiri Tamim bin Hamad es-Sani ile yaptığı telefon görüşmesi sırasında geldi. (BAE 71, 25/06/2025)

Yorum:

Müslümanların başındaki yöneticilerin Batı'daki efendilerini memnun etmek için gösterdiği çaresizlik insanın midisini bulandırıyor; zira bu yöneticiler, onların ülkemizdeki askeri varlıklarını (yani işgali) meşrulaştırıyorlar.

Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin, İngiltere'ye bağlı olmalarına rağmen Amerika'ya uyum sağlamaları ise, Hizb-ut Tahrir'e ait Siyasi Mefhumlar kitabında açıklanmıştır: zira Orta Doğu'da, bir yandan Amerika diğer yandan da Arap yöneticileri, Yahudi varlığı, İngiltere ve Fransa gibi diğer ülkeler arasındaki ilişkinin doğası açıklığa kavuşmuştur; nitekim kitapta şöyle geçmektedir:

“Amerika, İngiliz nüfuzunun yanı sıra yoğun şekilde nüfuzunu Körfez devletlerinin tamamına, Yemen'e ve Ürdün'e sokmayı başardığı gibi Kuzey Afrika ve Türkiye'deki İngiliz ve Fransız nüfuzlarıyla rekabet etmeyi de başarmıştır. Böylece Amerika, yirmi dört devleti aşan Ortadoğu bölgesi devletleri üzerinde gerçek egemen olurken İngiltere ise birtakım kırıntılar elde etmek için Amerika'nın peşinden koşmak ve geçmiş durumunda olduğu gibi bölgedeki Amerika'nın projeleriyle yarışan kendisine has projelerini alenen sunmaya cesaret etmeksizin perde arkasından ona baş kaldırmak zorunda kalmıştır. Böylece iki devlet arasındaki aleni çatışmanın geçen asrın sonlarından bugüne kadar artık sona erdiğini ve ortaklık ile anlaşmalar üslubuna dönüştüğünü söylemek mümkündür. Bölgenin başkomutanı, yani anlaşmanın büyük sahibi olarak Amerika taç giyerken İngiltere ise aydınlıkta kalabilmek için hizmetçi rolünü oynamaktadır. Dolayısıyla şu andaki gücüyle İngiltere'nin dahası bir bütün olarak Avrupa Birliği gücünün bölgeye çözüm projeleri dayatması zayıftır. Bunun içindir ki İngiltere ve Avrupa Birliği ülkelerinin, Amerika'nın projelerini kaptıklarını ve bunlara göre hareket ettiklerini görmekteyiz. Ne İngiltere ne de Avrupa Birliği, Amerika'nın aktif bir rolü olmadan hiçbir şeyi uygulamamaktadırlar. Bununla birlikte İngiltere'nin bölgedeki rolünün artık sona erdiğini söylemek mümkün değildir. Bilakis (büyüklük) ve büyük bir devlet olduğu hisleri halen mevcut olup siyasi dehası sönmemiştir. Aynı şekilde geride kalan ajanları da hala (nefes almaktalar), yani İngiltere'nin gücü hala zaman zaman hareket eden bir potansiyel olarak devam etmektedir,

Fransa ise Fas ve Moritanya'daki nüfuzunu tamamen kaybettikten sonra Cezayir, Tunus ve Lübnan'da Fransız kültürüyle kültürlenmiş bazı kimselerin varlığı sayesinde bir nebze de olsa bu ülkelerde nüfuzunun olması için mücadele etmektedir.

"İsrail" ise özellikle oğul Bush yönetimindeki yeni muhafazakarlar döneminde olmak üzere politikalarını Amerikan çıkarlarına göre düzenledi, tamamen bu çıkarlara entegre etti, ateşli ve hızlı bir şekilde bunları savunma dalgasına kapıldı. Dolayısıyla Amerika da bölgesel büyük bir devlet olarak onun bölgedeki konumunu korudu, "İsrail'in" varlığını savunmayı bizzat Amerika'yı savunma olarak addetti ve babasını kızdırmak istemeyen şımartılmış bir çocuk olarak kaldı.

Arap ülkelerinin yöneticileri ise kölelik boyutuna varacak şekilde Amerika'ya hizmet etmekte ısrar ettiler. Böylece halkları nezdinde geriye kalan inanılabilirliklerini da yitirdiler. Efendileri onları hafife aldı, onları aşağılamada ve daha fazla tavizler vermelerini istemede haddi aştılar. Böylece Saddam Hüseyin'in başına geldiği ve muhtemelen diğerlerinin de başına geleceği gibi düşmanlarının ellerinde kolayca değiştirilen birer maşa haline geldiler, halklarının desteğini kaybettiler, efendilerinin desteği sayesinde ve bu efendilerin merhameti altında yönetim koltuğunda kaldılar. Böylelikle konumları öncekinden daha da zorlaştı. Çünkü onlar halklarının ateşi ve efendilerinin ateşi olmak üzere iki ateşin arasında kaldılar. Dolayısıyla da halklarının örsü ile efendilerinin çekici arasında kaldılar. Böylece Ortadoğu bölgesi, her an patlamaya hazır bir bölge olup artık doğum emarelerinin açık ve net şekilde görülmeye başladığı gerçek İslami bir devleti doğurmaya yönelik büyük bir kabiliyete sahiptir." [Alıntı bitti]

Evet, Amerika'nın, İran da dahil olmak üzere Yahudilerle çeşitli taraflar arasındaki savaşı durdurmak veya alevlendirmek için tüm dosyaları ele geçirmeye yönelik tüm çabalarına rağmen bölge yeniden patlama riski taşımaktadır. Çünkü Yahudiler, bölgedeki Müslüman halkla kaynaşmamışlar ve böylece Yahudi varlığının, Batı ve Amerika'nın desteği olmadan kağıttan bir kaplan olduğu gerçeği ortaya çıkmıştır.

Geriye şu asıl soru kalmıştır: Müslümanların, güzel isimlerle süslenmiş olsa da Batı'ya köleliğin zincirlerinden ve ülkelerimizi doğrudan işgal etmesinden kurtulmaları için ne yapmaları gerekir? Yine Müslümanların, gerçek bir İslam Devleti kurmaları için otoritelerini gasp eden yöneticilerden kurtulmaları için ne yapmaları gerekir?

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ **"Kurmuş oldukları binaları, (ölüp de) kalpleri paramparça olmadıkça yüreklerinde sürekli bir kuşku olarak kalmaya devam edecektir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."** [Tevbe 110]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Nizar Cemal